

РЕШЕНИЕ

№ 41014

гр. София, 08.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **9263** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.67, ал.3, вр. ал.1 вр. чл. 198, ал.4, вр. ал.2 от ЗИНЗС вр.чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на л. св. Н. К. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв.А. василева срещу Заповед № 3 от 15.08.2025г. на Началника на Затвора-гр.С., за замяна на режима на изтърпяване на наказанието от СПЕЦИАЛЕН на СТРОГ на лишения от свобода Н. К. Д..

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, необоснована и неправилна поради нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие на материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Моли съда да отмени оспорената заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. В..Излагат се доводи с твърдения за незаконосъобразност на заповедта. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът - Началникът на Затвора - [населено място], редовно и своевременно призован се представлява от юрк.К., която счита жалбата за неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с доказателствата и доводите на страните, намира за установена, следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят Н. К. Д. изтърпява наказание "доживотен затвор без замяна" от 15.12.2004г. понастоящем в Затвора в [населено място], при първоначален режим „специален“, променен на

„строг“ от 17.05.2016г. и впоследствие отново изменен на „специален“ със заповед, влязла в сила на 04.05.2022г. Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало служебно, по повод на изтичане на повече от година от предходното произнасяне на началника на затвора по отношение на режима, при който Д. да изтърпява наказанието си.

Със Заповед № 3 от 15.08.2025г., на основание чл. 198, ал.1 от ЗИНЗС е отказано да бъде заменен режимът за изтърпяване на наказанието на л. св. Д. от СПЕЦИАЛЕН на СТРОГ.

По преписката е представено становище на инспектор в СДВР М. М.. Становището е за липса на предпоставки за облекчаване на режима на Д., като в тази връзка е подробно мотивирано.

С оспорената заповед № 3/15.08.2025 г., издадена от началника на затвора старши комисар Б. Ч., е постановен отказ да се замени режимът на изтърпяване на наказанието на жалбоподателя от „специален“ на „строг“. Фактическите основания да не се допусне промяна на режима на наказанието са следните: събраните становища от „НС СДВР“, „ЗНРОД“, както и данните, съдържащи се в досието на лишения от свобода. В заповедта е посочено, че въпреки провежданата корекционна дейност оценката на риска е от рецидив е с променливи стойности. Мотивирано е още, че се отчитат дефицити и проблеми в поведението на осъдения, изразяващи се в отношението му към правонарушението, уменията му за мислене, злоупотреба с алкохол, междуличностни проблеми. Заповедта е издадена от името на лицето, което е заемало длъжността началник на Затвора към 15.08.2025г. и е подписана от него.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Административното производство е допустимо, тъй като е образувано по жалба, подадена срещу подлежащ на оспорване акт от надлежна страна в предвидения от закона срок. Възраженията за недопустимост на производството са неоснователни. Нормата на чл. 198, ал.4 във връзка с ал. 2 от ЗИНЗС изрично урежда възможността за обжалване на издадения акт по реда на АПК пред административния съд по местоизпълнение на наказанието.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – от лицето, което към 15.08.2025г. е заемало длъжността началник на затвора в [населено място]. Началникът на затвора е компетентен да се произнесе по наличието на основания за замяна на режима, с оглед нормата на чл. 198, ал. 4 от ЗИНЗС. Заповедта отговаря на изискванията за форма – писмена, с посочване на правните и фактически основания за нейното издаване.

Съдът приема, че заповедта е издадена при съществено процесуално нарушение, което не позволява на съда да прецени доколко началника на затвора е упражнил предоставената му от закона оперативната самостоятелност по законосъобразен начин и то такъв, който да гарантира изпълнението на целите на наказанието, заложи в чл. 2 от ЗИНЗС и в частност да осигури целеното въздействие за поправяне и превъзпитание на осъдения в зависимост от поведението му. Основанията за този извод са следните: законът изисква преценката относно продължаване на изтърпяване на наказанието при специален режим да се прави периодически, но не по-късно от една година от предходното произнасяне. Това предполага, че оценката следва задължително да обхваща периода след издаване на последната заповед до откриване на новото производство. Освен това, макар да не е посочено изрично в закона, по аналогия с ал. 2 на чл. 198 от ЗИНЗС, би следвало заповедта да се произнесе след вземане на становища ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на зам. началника по режимно-охранителната дейност и на психолога. В случая по преписката липсват доказателства за наличие на становища на посочените лица, които да обхващат изминалата година след постановяване на последната заповед по чл. 198, ал. 4 от ЗИНЗС.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед е издадена при съществено процесуално нарушение и следва да бъде отменена. След отмяната на заповедта

административният орган дължи ново произнасяне по реда на чл. 198, ал.4 от ЗИНЗС, при което следва да съобрази всички настъпили обстоятелства имащи отношение към жалбоподателя след издаване на последната заповед по чл. 198, ал. 4 от ЗИНЗС.

С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноси на жалбоподателя. По делото са представени доказателства за направени разноси, както следва: 10.00лв. за държавна такса и 1500.00лв. за адвокатски хонорар. Съдът намира, че уговореният размер е прекомерен, предвид предмета на делото и броя на проведените съдебни заседания като го определя на 1000.00 лв. На основание чл. 143, ал. ал.1 от АПК тези разноси следва да се възложат в тежест на бюджета на ответника.

Водим от това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на лишения от свобода Н. К. Д., изтърпяващ наказание "доживотен затвор без замяна" в Затвора – [населено място] заповед № 3/15.08.2025г., издадена от началника на затвора, с която на основание чл. 198, ал. 4 от ЗИНЗС е отказано да бъде заменен режимът на изтърпяване на наказанието от „специален“ на „строг“.

ОСЪЖДА ГД "Изпълнение на наказанията" към Министерство на правосъдието да плати на Н. К. Д. разноси по делото в размер на 1010.00лв.

Решението на осн. чл.67, ал.3, чр. чл.198, ал.4, вр. ал.2 от ЗИНЗС е окончателно.